

Hoc magis matris sensu, vel gaudio a quibusdam factum estimatur, ut etiam interioribus posset exultare visceribus. Aut certe, si hoc ad Joannem potius referre placet, inter miracula divina reputandum est. Quibus verbis innuit sententiam aliorum, qui dicunt, Joannem utpote sensu, & rationis usu carentem, matris gaudio exultasse; & postmodum ponit sententiam suam, asserens, Joannem suo ipsius gaudio exultasse, atque ita mentis, & voluntatis actum divinitus, & miraculose habuisse.

Ad IV. Origenes, & Ambrosius, in probationibus citati dicunt, quod in illis tribus mensibus Joannes profecit ob Mariæ presentiam, & Christi etiam, qui in ejus utero existerat; profectus autem iste intelligi non potest sine mentis, & rationis usu. Quod autem eundem usum habuerit, quando natus est, & quod intellexerit jam recens natus Zachariæ Canticum, asserunt Origenes homil. 10. in Lucam: Si dubitas, statim de utero matris effusum probe verba Patris audire, & scire, quid sit hoc, quod de se dicitur: Et tu puer Propheta Altissimi vocaberis: considera multo fuisse mirabilius, quod præcessit: Ecce ut facta est vox salutationis tuæ in aures meas, exultavit infans in gaudio in ventre matris, & in ventre matris conclusus audivit Jesum, & audiens exiit, atque letatus est: quare non credas, cum jam genitum prophetiam patris audire, & intelligere potuisse dicentem ad se: Et tu puer Propheta Excelsi vocaberis; antecedens enim coram Domino parere vias ejus? Ambrosius vero lib. 2. Comment. in Lucam, exponens illud idem Canticum Zachariæ: Sed fortasse aliqui quasi irrationabilem mentis excessum putant, quod Zacharias octo dierum alloquatur infantem. Verum si advertamus, intelligemus profecto, quod potuit vocem Patris natus audire, qui Mariæ salutationem, antequam nasceretur, audivit. Sciebat profecto altas esse aures Prophetæ, quæ Spiritu Dei, non corporis ætate referantur. Habebat intelligendi sensum, qui exultandi habebat affectum. Quibus subscribit etiam Theophylactus, eundem Evangelii locum exponens: Rarum videtur, quod Zacharias ad puerum loquitur adhuc insensatum. Quomodo potuit loqui? Dicendum igitur, quod sciebat rarum, & admirabilem habuit nativitatem puer, qui exultavit, & prophetavit in utero ad adventum Mariæ; sic non est mirum, si etiam ea, quæ a Patre dicebantur, intellexit. Nihilominus subjungit Serry

PAR. IV.

quod, Non sic tamen rationis usum, continuatum habuisse Joannes putandus est, quasi ante solitos discretionis annos, ad quæcunque intelligenda valeret: sed sola mysteria gratiæ, quorum notitia ad Præcursoris officium pertineret; hancque ipsam intelligentiam externis tunc actibus minime prodidisse.

Ad V. Respondet Serry, quod, Quanquam in communi regeneratione, quæ Baptismi Sacramento confertur, id locum habeat: quia cum salutaris unda nequit abluere, cujus, aut corpus integrum, aut pars illius aliqua extra uterum non prodierit; in ea tamen regeneratione, quæ occulta Dei virtute, ac miraculo fit, duplex secernenda nativitas est: altera quidem in utero, quæ & conceptio de more dicitur: altera ex utero, quæ nativitatis nomen vulgo sortitur; satisque, ut renasceri in Christo quis quis possit, omnino est, si natus in utero fuerit, seu conceptus: cum vel sic originali peccato reneatur, & gratiæ sanctificantis divinitus suscipiendæ sit capax.

Ad VI. Ostendat Adversarius aliquam ex prænominatis Urbibus fuisse Sacerdotalem, qualem nos fuisse Hebronem, ostendimus; & tunc argumentum, ab eo propositum aliquantulum habebit robur. At quum hoc non ostenderit, & Civitatem illam sacerdotalem fuisse, oporteat, nos jure merito nullam ex illis fuisse Civitatem, quam Lucas memorat, dicimus, sed tantum Hebronem, quæ & in montanis erat, & Civitas erat sacerdotalis. Cæterum, quia Adversario ipso, hoc est Serry, fatente, Hebron totius tribus Judæ Urbis erat maxima, ac etiam Terrapolis, olim per septem annos Davidis regia, ac insuper sub Chananæis Imperii sedes omnium antiquissima; inde est, quod illam absque nomine proprio, sed Civitatis tantum Judæ titulo, quasi anthonomastice designavit.

Ad VII. Julianus de more insanit, arguens oscitantiam Evangelistam, quod Civitatem Judæ proprio nomine non expresserit; quum ei satis fuerit anthonomastice, ut dictum est, designasse. Etsi autem in tribu Juda plures fuerint Civitates Sacerdotibus assignatæ ad habitandum; Hebron tamen erat prima in montibus posita; sicque semper stat, quod omnis alii Civitatibus, quæ in montanis erant, & etiam de tribu Juda, & forsitan quoque sacerdotales, Hebron tamen intelligenda veniat per Civitatem, quam Lucas

S 2 antho.